

47972

DE PERIPNEVMONIA
QVÆSTIO
MEDICA.

Pro Loco inter Excellentissimos Medicinæ Doctores,
& Professores, in Celeberrima Academia
Cracouiensi, obtinendo.

P V B L I C E
A PETRO MVCHARSKI,
*Artium Liberalium Magistro, Philosophiæ & Medicinæ
Doctore, S. R. M. Phys. Med.*

P R O P O S I T A.
Decidetur, & disputabitur in Collegio Maiori, Diui
IAGIELLONIS, Lector. DD. Theolog.

Sub felicibus Auspicijs

Magnifici & Adm. Reuerendi Domini,

D. STANISLAI ROZYCKI,
I. V. Doctoris, & Professoris,

Almæ Vniuersitatis, Studij Generalis Cracouiën.
RECTORIS VIGILANTISSIMI.

Die 14. Mensis Octob. Hora 13.
Merces academiCi Laboris.

CRACOVIE, Apud Chalcographum Regium Franciscum Cesarium.

In Stemma Illustrissimi Ducis Ostrogia.

41972
TL

EOâ vertex gemmâ, rutilusque pyropis,
 Regali sobolem stirpe, Domoque, notat.
 Claros, Astra Duces, geminis armata Sarissis,
 Hostiles acies, perdomuisse, docent.
 Intrepidus, Cataphractus Eques, dextrâque paratos,
 Et quæis cesserunt aspera cuncta, probat.
 Crux, Fidei, multum Sacras veneratur, acerras,
 Hinc radiare polo, vultque placere, solo.
 Symbola, VLADISLAE, Ducum, spes vnica, cernis,
 OSTROGIÆ, Tua sunt; illa tuere potens.

Ludonicus Petrus Muchawski, Canon. Iaroslauien.
 S. Th. in Acad. Crac. Auditor.

Illustrissimo & Celsissimo

P R I N C I P I,

Domino, Domino

V L A D I S L A O D O M I N I C O,

Duci in Ostrog, & Zásław,
Comiti in Tarnow.

P A L A T I N O C R A C O V I E N S I,

Domino & Patrono Clementissimo,

S. & F.

D Te tandem, Illustrissime Princeps, Palatine Cracouiē. hac mea Quæstio pertinebat, quæ in Amplissimo sapientissimorum Virorum Areopago, more auito, publicæ velitationi exhibitæ, frustra quæreretur alienis armari auspicijs, nisi Te reperisset. Felix illa: quia Phanicem Principum Polonorum, nacta est Protectorem? Errare in tam abstrusis naturæ labyrinthis suo ductu baud poterit, quæ missis Thesei, vel Ariadnæ fabularum ambagibus, Te unicum viæ, vitæq. inuenit. Ducem.

Enim: erò, antiquitatem Prosapia ego alibi, quærerem præter Te? ecquam
vetustiore inueniam OSTROGIANIS & ZASLAVIANIS
DVCTVS? qui, ne antiqua illa, & ipsa vetustate maiora repetamus,
Potentissimis Russia (qua longè latèq; patet) vniuersa, Principibus orti,
eadem cum Lecho, Czechosq; nostratibus, appellant principia. Merita
in Rempublicam præstantiora, & uberiores laudum apparatus, extra Fa-
miliam Tuam, indagarem! qua (absit verbis inuidia) à primis statim
nascentis Polonia incunabulis, Septentrionalem hanc suo cognatam polo,
Poloniam, quâ sagacitate Consi, quâ armata Bellona fortitudine, illu-
strabant abundè. Magnificentiam alibi splendidior, aut amplitudi-
nem domesticam desiderarem, cùm Tua Illustrissima Domus, antiquitate
generis, magnitudine rerum gestarum, Phœbi ad instar, ita resplenduit
semper, ut qua singula, ceteros singularibus ornare possunt prærogatiuis;
ad augendam Tuam excelsam eminentiam, è benigno fortune, virtutisq;
sinu, in Te videantur defluxisse vniuersa. Itaque non commemorentur
à primordijs illi tres Celeberrimi Proceres, VARAII Fratres, SIE-
NIEVVS, TRYBOR, RVRICVS; sufficient alij, BASILIUS
ille Tuus, THEODORI filius, Magnorum Moschouia, Russia, Lithua-
niq; Ducum, Regalis Stirps, partiendo primus suas Ducales Dynastias
amplissimas, cùm in Filium IOANNEM, OSTROGIAM; in GEOR-
GIUM verò ZASLAVIAM, transfudisset; satis documenti dedit,
quam basilicum contra barbariem præsidium Polonia constituisset. Nam
quid ego CONSTANTINOS illos, (velut duo fulmina belli) Scipio-
nes Sarmaticos, commemorem? qui pridem iam fastos æternitatis imple-
uerunt! Quid magnanimitatem COSMI? Quid institiam, HE-
LIE? Quid JANVSSII Patruï Tui, Castellani Crac. probitatem,
affabilitatem, pietatem, opes, fortunas, potentiam? Quid Ani, alterius
JOANNIS TARNOWSKI, Castellani itidem Craconiën. Exerci-
tuum Ducis Generalis felicitatem, victricia Trophæa & Triumphos; al-
terius, Senatoris grauissimi, generositatem, constantiam, magnanimita-
tem, & dexteritatem? Quid PATRIS TVI, Herôis incomparabi-
lis, Prudentiam, Religionem, Autoritatem, Munificentiam, Sexcenta-
rumq; virtutum, centuplicem Harmoniam depredicem? quorum gloria
pridem,

pridem, immortalitatis Capitolium, ingressa, viuet, vigebitq; memoria
 omnium etatum, quam omnis posteritas alet, quam ipsa eternitas intue-
 bitur; & in quorum laudibus celebrandis, ut ad aspectum Magni Ale-
 xandri illius, omnis literatura Orpheus sudabit, nec loqui conticescet.
 Sed facile hac à me silerē, Illustrissime Princeps DOMINICE, pa-
 tieris; omnes omnium temporum & conditionum homines, ista Tua or-
 namenta & decora norunt, quicunque Te norunt. Non desistis hucus-
 que Heroico cum illis Atanis certare animo; illas in finibus Patriæ tu-
 tandis tenes excubias, quarum fortissimi Maiores Tui rudimenta posuere;
 illud vicinis & iuratis hostibus nostris (velut antemurale presidium quod-
 dam) hereditarium Tuum dominium obiecisti, ut facile quis intelligere
 possit, Te magnis Patriæ Atlantibus, non minorem Hercule, hac rerum
 tempestate variabili, Te nobis calitūs datum. Tu Illustrissime Prin-
 cept, vix è ludo pueritia, ad tyrocinium Martis sanguinolenti egressus,
 propè miles prætectatus, incrementa militia in Patria finibus augebas,
 retinebas, & stipendiis Tuis conseruabas, ut fortunarum Tuarum prodi-
 gus, boni publici memor, Tui oblitus, ad formidolosa Reipublica tempora,
 Sospitator succurreres. Quocirca, eant Arcades ad Lunam, qui sua
 gentis antiquitatem iactant; Aborigines, ab orbis origine suam deduc-
 cant vetustatem; Attici, in eadem se terrā, primum natos glorientur,
 in qua adoleuerunt; Tua Illustrissime PRINCEPS Domus, su-
 pra Polonum se extulit orbem: an cum his Sarmatia nostra consurrexerit,
 an per hos, laborat Annalium fides? Ego certè, ingratitude omnino
 meas Camenas condemnarem, nisi Tuam illam, quam toties Viris nostris
 Academicis, & mihi, prestare soles humanitatem, meis muneribus re-
 munerer. Et quemadmodum nuper feliciter inauguratum Palatinum
 Cracouiensem, optatissimis venerabamur applausibus, & faustis ominibus
 prosequeremur; sic in publica hac Gentis vtriusq; latitia, qua obfadera-
 tum Coniugium (non multò ante tempore) exorta est, propensissimis re-
 donamus Hymenæis. Annuant Superi, faueat Calum, largiatur omi-
 ne & Numine propitio, Illustrissima de Gente SOBIESCIA, le-
 ctissima Melissa, in hac orbitate consolationem; ut vtriusque Familiae,
 virtus incomparabilis, fama, magnanimitas, magnificentia, & rebus

pace bellogꝫ gestis, quæ sita dudum gloria, in mutuam perennitatem, conspirent. Et sicut unio pretiosissimus, inclusus auro præstare solet, ut & mutuum det auro decus, & ab auro pariter accipiat; sic Vobis Illustrissimi NEOSPONSI fausta omnia eueniant. Nos in Lycæo Cracouiensi, cuius tu Patronus singularis semper extitisti, ad fortunatum desideratissimi actus auspiciū, vota votis accumulantes, ingeminamus perpetuò: *Viue Illustrissime PRINCEPS & PALATINE, quàm fortunatissimè, & quàm diutissimè; Viue: Sis florens & beatus in his celi, terræqꝫ fauoribus; hæc unanimes Athenæ nostræ, immò Panathenæ precantur; hæc vota ingeminant.* Tu verò Illustrissime PRINCEPS perge, me Tuum clientem, ad obsequia promptissimum, Tua ut soles beneuolentia, fauore, promotione, complecti, exornare, & patrocinari. Datum Cracouiæ, 12. Aprilis, 1650.

Illustrissimæ Celsitud. Tuæ

Seruus humillimus

M. Petrus Mucharski,
Medicinæ Doctor.

QVÆSTIO.

V. Peripneumonia sit respiratio difficilis; cum Febre acuta: Dolore grauatiuo; Pulsu molli; Tussi; Rubore coccineo maxillarum; &c. dependens ab inflammatione Parenchymatis pulmonum; rectèque & energicè cum dogmaticis intentionibus, analysi therapia, ex fonte Chirurgico, pharmaceutico, diætetico, sanari possit, nec ne?

CONCLUSIO I.

Formaliter Peripneumonia, seu pneumonia, est respiratio difficilis, Orthopnoica, cum febre acuta, dolore grauatiuo, pulsu molli, rubedine maxillarum.

COROL.

C O R O L L A R I A.

- I. *Peripneumonia est Symptoma in actione laesa, partim animali, partim naturali, partim vitali; partim mixta ex animali, & naturali.*
- II. *Febris in Peripneumonia est per consensum, siue per accidens; sed non essentialiter morbus.*
- III. *Hæc febris includit in se celerem motum, & consequenter pericula, præsagio indicanda.*
- IV. *Illi adiuncta est in copia necessitas maxima euentandi.*
- V. *Sanguinis est etiã summa euaporatio, ad maxillas & caput, in Peripneumonia, quæ per cutis tenuitatem (veluti per vitrum) colorem alithinum ostendit. Gal: 3. de loc. aff. 3.*

C O N C L U S I O II.

Materialiter Peripneumonia est in parenchymate pulmonum.

C O R O L L A R I A.

- I. *Parenchyma pulmonum interdum secundum utrumq; lobum; interdum secundum alterum, afficitur.*

II. Caro

II. Caro pulmonum est propria, & specifica (distincta ab aliis visceribus) rara, tenera, spongiosa, in cuius cavitare aer attractus modicè retinetur, & rectificatur à suis pravis qualitatibus. Gal.lib: de respir.

III. Affecta membrana pulmonum substantiam inuestiente, oritur impropria Peripneumonia.

IV. Pulmo secundum vasa, & arterias, secundariò afficitur.

V. Pulmo ad pleuritidem affectus, per sympathiam laborat.

CONCLUSIO III.

Efficienter Peripneumonia pendet ab inflammatione.

COROLLARIA.

I. Peripneumonia est morbus compositus, ex intemperie, & aucta magnitudine.

B

II. Me-

- II. Mediat a huius affectionis causa, est sanguis, qui in pulmonibus còaceruatur, rariùs per Synathroismum, sæpiùs fit per Rheumatismum.*
- III. Sanguis hic peccat, & secundùm speciem, & secundùm vitium speciei.*
- IV. Ratione efficientis, potest esse hic morbus legitimus, & illegitimus.*
- V. Res non naturales, ut calidam intemperiem causare possunt, & materias augere huius morbi, remotiores sunt causæ.*

CONCLUSIO IV.

Instrumentaliter intentiones dogmaticæ habent locum in Peripneumonia.

COROLLARIA.

- I. Indicatio (quæ est agendorum insinuatio) hic conuenit, ut primum & principale instrumentum dogmaticorum.*

II. Indi-

- II. *Indicatione curatoria primario utitur hic Medicus (cuius series infra in pharmacia proponetur) præservatiua & vitali, secundario.*
- III. *Experientia & Analogismus in præsentì affectu, accidentaliter administratur.*
- IV. *Symptomata nil indicant in Peripneumonia, ad causæ ablationem tolluntur.*
- V. *Prognosis pertinet, ad præsidia curandi dicti morbi acuti; Acutorum autem morborum non sunt certæ pronunciationes salutis, aut mortis; & hi in quatuordecim diebus iudicantur. 2. Aphor: 19. & 23. Ideò materia turgente in valdè acutis, conuenit medicari eadem die, tardare enim malum est. 4. Aphor: 10.*

CONCLUSIO V.

Finaliter Peripneumonia curatur, Ma-
nu, Victu, Pharmacis.

CURATIO CHIRURGICA.

- I. Phlebotomia venæ basilicæ (vulgò pulmaticæ dictæ) benè instituitur ab initio, viribus salvis & integris, etiam ad animi deliquium. Gal. lib: de Sang. missione. cap: 11. & 9. Meth: 4. & 1. Aphor: 23.
- II. In defluxu catarrhali à capite, vena Cephalica; in delirio ex ustilaginibus caput irruentibus, Frontis; in virium lapsu, saluatella, tundenda est.
- III. Si quando oritur ab Angina Peripneumonia, venæ, raninæ dictæ, (sub lingua existentes) sunt aperiendæ.
- IV. Cucurbitulæ scarificatæ (vicariæ venæ sectionis) in debilitate virium habent hic locum; & non scarificatæ; præmissis leuibus frictionibus, applicabuntur regioni, Thoracis, Dorso, Scapulis, Brachijs, Lateribus, Lumbis, Fæmoribus, Cruribus, &c.

V. Apertio

V. *Apertio Venarum sedalium, in retento defectu hæmorrhoidali, optimè administratur hirudinibus (qui enim his venis perfluis laborant, Peripneumoniam non patiuntur. (Gal. 3. in 6. Epidem. 37.) in muliebri autem, venarum Saphenarum, internarum & externarum.*

CURATIO PHARMACEVTICA ET DIÆTETICA.

I. *Absoluitur intentionibus satisfaciendo, ideò intemperies calida & sicca, alteranda per contraria; Materia fluens, reuellenda, & intercipienda; Fluxa, digerenda; Et per Epicrasim (cum cordis & partium afflictarum roboratione) euacuanda. Humores furiosi, variè peccantes, præparandi; Aperientibus, Incidentibus, Attenuantibus, Abstergentibus.*

II. *Pulmo infarctus, Ecphracticis liberandus, per Eclegmata, Fotus, Linctus, Epithemata, Glan-*

des, Enemata, Cataplasmata, Lauacra, Ligaturas, &c.

III. Alliotica seu alterantia, primas & secundas qualitates, cum expectorantibus sunt miscenda, ut decoctum pectorale, Lohoch, de Scilla, Pulmone vulp. Caulibus, Pineis, sanum & expert. Syrup. de Iuiubis, Farfara, Violis, Adianto, Erysimo, Papauere, Nymphæa, Limonib. Acetosit. Citri, Oxysach, Oxymel simplex, composit, scillit. Penidia, Saponea, Diacodion, Pilulæ de Cynoglossò, Bechicæ albæ, & nigrae, &c.

IV. Pro lenitione autem alui Eccoprotica, usurpanda, Melrosat. sol. Syrupus Rosat. & Violat. sol. Manna Calabr. Flores Cassiæ, Tamarindi; quibus admiscenda, quæ à tota substantia pulmonem respiciunt, ut folia pulmonariæ, hyssopi, marubij, botrydis, scabiosæ, radix Helenij, freos, Glycerhizæ, &c.

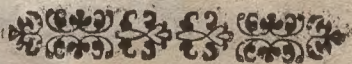
V. Victus, aduersus materiæ inclementiam, & vitia, ex opposito pugnet. Hic sit attenuans, detergens,

tergens, refrigerans, humectans; & quò acutior
morbus, strictius diæta seruanda. Primis diebus,
ptisanæ succus cum sacharo; Panatella cum Emuls.
sem. melonum; deinde Cremor, & puls bromi, conue-
nit; Chondrus quoque ex aqua mulsâ, cum amigd. dulc.
Iride, Caricis, Myxis, Passulis, Dactylis, Pistaceis.
Gal: 8. Meth: 4. Pro Potu, Aqua hordei, cum
aquis destillatis pulmonicis & diaphoreticis (quæ at-
tenuando sanguinem influxum per halitum educunt)
Somnus etiam prouocandus, per hypnotica externa &
interna, humida, non autem narcotica. Et aliæ
res non naturales dictæ, intentionibus seruien-
tes, sint in usu.

F I N I S.

DEO, GLORIA, & GRATIA.

Regia progenies Academia? quod tibi Stēma est?
Hæc sunt, Regali, Sceptra petita, Throno.
Et cur ista duo? Rex & Respublica, nostras,
Certârunt iunctim, condecorare, manus.

